

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Hvi render I Verdens Olympiske Gecke

Citation: Stub, Ambrosius: "Hvi render I Verdens Olympiske Gecke", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 57. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub02val-shoot-workid61187/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Hvi render I Verdens Olympiske Gecke

1. Cor. 9. 24. 25. 26.

- Hvi render I Verdens Olympiske Gecke
Paa Banen, da Kronen er intet bevendt
3 Navnkundigheds Buble kand tiden jo brecke
I vinder kun Støvet, naar løbet er Endt.
Bort skiden Belønning med Skarn og med skade,
Min Fod skal ey trættes for falmende Glands
Min Tinding foragter de visnende Blade
10 Thi Himlen har viist mig En varende Krands.
Maalet Er ved Klenodiet.
Phil. 3. 14.

[92.] *A:* Ribe (2). *B:* Levin (Nr. 18) S. 24. *C:* Heiberg 1771 (Nr. 18) S. 45. *D:* Chr. Stub (Nr. 31) S. 76. *E:* Hellemann (Nr. 6) Fol. 7 v. *F:* Arier og Sange I 1773 Nr. 91. – *Litt.:* Barfod III Nr. 33; Kinch S. 7–8; Vilh. Andersen S. 223; Brix: Ambr. Stub S. 120; Fonsmark Nr. 32. – Paulus' første Brev til Korintierne 9. Kap. 24.–26. Vers lyder: Vide I ikke, at de, som løbe paa Banen, løbe vel alle, men kun Een faaer Klenodiet? Løber saaledes, at I kunne erholde det. Men hver den, som kjæmper, er afholdende i Alt; hine vel nemlig, for at de kunne annamme en forkrænkelig Krone, men vi en uforkrænkelig. Derfor løber jeg, ikke som paa det Uvisse; jeg fegter, ikke som den, der slaar i Veiret.

1 Overskr.] *agl. B-F.* 3 Hvi] Hvad *B-F.* 5
Buble] Boble *B-E.* 6 kun] kuns *CE.* 7 med (2)]
agl. B-F. 9 visnende] visnede *B-F.* 11-12 Maa-
let . . Phil. 3. 14] *agl. BF.* 12 Phil.] *Paulus' Brev*
til Philippenserne. Verset lyder: Men Eet gør jeg:
forglemmende hvad der er bagved, og rækkende
efter det, som er foran, iler jeg mod Maalet til
det Klenodie, som hører til Gud; Kald deroven-
fra i Christo Jesu.

Tanker for an i en Psalme-Bog

Her slaer jeg ald min Sorg reent hen i Veyr og Vind,
Og morer med min Sang mit misfornøyet Sind;
5 Her svinger Hiertet sig ved Aandens Vinger op
Fra Bochims Græde-Dal, til Thabors Glæde-Top;
Min Siæl saa øv din Røst! Din Fryd skal blive stor,
Naar Gud vil høre dig en Gang i Engle-Chor.

[93.] *A:* Chr. Stub 1782 (Nr. 58) S. 113. –
Litt.: Barfod III Nr. 1; Brix: Ambr. Stub S. 119–
20; Fonsmark Nr. 1.

6 Bochims Græde-Dal] *Bochim*, *egl. Betyd-*
ning: de grædende, se *Dommernes Bog* 2, 1; *jf.*
Nr. 119. – Thabors Glæde-Top] *ifølge den gamle*
kirkelige Tradition Stedet for Forklærelsen paa
Bjerget, se *Matth. 17*; *jf. Nr. 71 og 119.*